

Het Leven is een tocht doorheen de dagen
en naar Jezus' geest ten dienste staan ;
het is het wel en wee van medemenschen dragen,
stervend leven als de korrel van het graan.

W. Bruyninckx.

Wij danken de Heer om het leven van

GEORGES VANHELLEPUTTE

weduwnaar van Alma Detemmerman

**Hij is geboren te Everbeek op 29 juni 1907
en godvruchtig overleden te Gent
op 10 oktober 1980, gesterkt
door de H.H. Sakramenten
der Zieken.**

Mama is gestorven in de lente. Amper vijf
maand na haar afsterven, op de vooravond
van haar verjaardag is papa ondanks onze
zorgen en ondanks zoveel medische inzet ook
ten Here gegaan.

Wij verliezen in het leven van onze familie
een zichtbaar teken, een „ploeg“, zodanig in
mekaar verweven dat het ingewortelde op-
timisme en de wilskracht van papa uiteindelijk
toch niet sterk genoeg waren om het grote
verlies van mama te compenseren.

Niemand van ons had dat verwacht. Wij
meenden hem nog aan veel kanten van het
leven te zien vastzitten. Daarom ervaren we
op dit moment dat ons verrijzenisgeloof nooit
een soort training kan zijn om ongevoelig te
worden voor de dood.

Toch voelen we ons gesterkt omdat wij,
meegaande met papa's strijd voor het leven,
konden bidden om ontvankelijkheid voor Gods
wil, om kristelijk evenwicht tussen onze wil
en die van God.

Daarom is onze dank voor zijn leven even-
redig aan ons verdriet.

Dank om zijn aanwezig-zijn bij ons, om zijn
grootvader-zijn voor Lieve, Kristien en Wim.

Dank om zijn optimisme en zijn gefundeerd
kristen-zijn, welke hij vertolkte in een nooit
aflatende trouw en dienstbaarheid in zijn ge-
zin, in onze familie en voor de vele mensen,
die hij heeft ontmoet en voor wie hij — als
vanzelfsprekend voor hem — iets heeft gedaan.

Dank om zijn dynamisme en zijn hartelijk-
heid, waarmee hij als plichtsbewust man zijn
ambt heeft vervuld.

Hij was van Everbeek en heeft dit dorp en
zijn mensen „uiterharte“ gaarne gezien, het
stond zo in zijn hart gemerktekend. Van mama
had hij afscheid moeten nemen. De Heer vond
dat voldoende en heeft hem daarom de pijn
bespaard bewust afscheid te moeten nemen
ook van zijn dorp. Hij is tenslotte „gestorven“
op het moment dat hij met zijn vriend op
tocht zou trekken naar wat in zijn hart was
„het schoonste dorp dat hij kende“.

Ons geloof in de gemeenschap van de
heiligen zegt ons dat hij, samen met mama,
onze „huiskerk“, onze familie en zijn vele
vrienden niet in de steek laat.

Hij ruste in de vrede van de Heer.

Cléry en Maria VANHELLEPUTTE-KOOLS,
zijn kinderen,

Lieve, Kristien en Wim VANHELLEPUTTE,
zijn kleinkinderen,

De families VANHELLEPUTTE-VAN DE PARRE
en DETEMMERMAN-DEVLEESCHAUWER

danken U voor Uw gebed en medevoelen.

Begrav. Michels en zonen Deinze — tel. 86 11 14
Druk. Van Coppenolle